

TRIBUNA

Energia: se'ns gela l'ànima

ANA SANTOS GORRAIZ
Tinenta d'alcaldia de Serveis a la Persona de l'Ajuntament de Tarragona

Aquests dies fa fred, molt de fred, i al fred físic s'uneix una sensació tèrmica que ens encongeix l'ànima. Dimarts passat, el CECAT (Centre de Coordinació Operativa de Catalunya) va activar la fase d'emergència per onada de fred a Catalunya. Els ajuntaments, Protecció Civil i Creu Roja es van posar en marxa per salvaguardar la salut i la integritat física de les persones més vulnerables. Ciutats de tota Catalunya vam activar protocols d'emergència. A Tarragona, vam emprendre l'Operació Iglú per donar solucions a la gent que més ho necessita.

Dos dies després, el dijous 19 de gener, es va presentar el nou conveni i protocol de lluita contra la Pobresa Energètica, un conveni subscrit per la Generalitat, ajuntaments, diputacions, Àrea Metropolitana de Barcelona, Federació de Municipis de Catalunya i l'Associació Catalana de Municipis, en el que s'insta les empreses subministradores perquè compleixin els seus deures. Potser s'hauria d'haver fet molt de temps abans, però és una bona notícia en la lluita contra la pobresa

energètica, que tots els estaments polítics del nostre país decideixin actuar de forma conjunta per apaivagar la difícil situació de moltes famílies. Organitzadament i tots a una és l'única manera amb possibilitat d'èxit d'acabar amb aquesta xacra social.

Però paral·lelament a l'onada de fred i a la unió de forces municipalistes per lluitar contra la pobresa energètica, les companyies subministradores anuncien la pujada del 30 per cent del preu del quilovat.

Estem assistint a la forma més exagerada

■ Estem assistint a la forma més exagerada de l'esperpent

de l'esperpent. Quin vergonyós negoci el que permet enriquir-se amb el dret a l'energia! Justament ara, quan més necessitat hi ha d'engegar calefaccions i aigua calenta, ara que la gent suma a la seva precarietat una onada de fred com no s'havia vist fa anys, les companyies elèctriques, no només no ajuden sinó que fan negoci amb les dificultats de les persones.

Projectem la vista enrere, quan a Tarragona certs representants polítics aliats amb interessos privats van intentar privatitzar l'aigua. Ho recorden? Va haver-hi un gran debat

al nostre Ajuntament amb l'oposició ferma del PSC a perdre el control municipal i públic. La controvèrsia va acabar amb la privatització només del 49% del capital de l'empresa subministradora EMATSA i el manteniment de la majoria amb un 51% en mans de l'Ajuntament. Això ha permès que davant de situacions de crisi econòmica i la falta de recursos de les famílies, l'accés i el dret a l'aigua estiguin garantits per als tarragonins i tarragonines a través del fons social d'EMATSA. No és així amb la resta de recursos energètics.

■ L'actuació indecorosa de les elèctriques ha alertat fins i tot la Fiscalia de l'Estat

L'actuació indecorosa de les elèctriques ha alertat fins i tot a la Fiscalia de l'Estat. Aplaudim el gest. Ja era hora! Però haurem d'estar alertes políticament i socialment perquè els grans generadors i distribuïdors d'energia no facin ús i abús de la desgràcia de les persones més vulnerables. L'accés als subministraments bàsics és o hauria de ser un dret que s'ha de garantir i que hem de procurar les administracions, però en cap cas per a enriquiment i aprofitament d'uns quants gegants econòmics.

Fa molt de fred aquest dies!

TRIBUNA

El fracàs de la política

LLUÍS BADIA
Advocat

La situació actual comporta noves variables socials complicades, on la raó es deixa de costat i són altres «incidències» les que fixen molts dels paràmetres de convivència que, fins fa poc, consideràvem vitals per la nostra entesa com societat avançada, quan els drets i deures eren un fet fora de polèmica normal de qualsevol mac democràtic.

La crisi ideològica és un fet fora de debat que, en tot cas, comporta una discussió de com fer possible el manteniment de determinats principis i fites assolides en el passat, que avui es troben amenaçades per un marc canviant en funció d'uns condicionants nous. L'evidència que la mateixa societat s'ha anat desmarcant del debat ideològic, entès com la defensa de determinats principis en funció d'una ideologia, però sense tenir en compte el vessant econòmic, és un fet cap a més evident, fins i tot, l'exemple que els estudis demoscòpics a l'hora de «preavaluar» determinades respostes socials, tant de caràcter electoral com de «decisiones emblemàtiques», ha estat un fracàs, posen

encara més en evidència que el món va per una «línia descontrolada» en la qual cada cop és més difícil influir, encara que es disposi de tota la maquinària mediàtica, com ha quedat en evidència en temes com el BREXIT o les eleccions americanes.

També la desconfiança cap als líders de torn, els més directes i propers, però també cap als que són referència global, comença a ser un fet objectiu íntimament lligat a uns «discursos» en funció del que succeeix en cada moment i, en cap cas d'acord amb una perspectiva de futur vital per avançar-se al

■ La desconfiança cap als líders comença a ser un fet lligat a uns «discursos»

futur incert que ens espera. La improvisació es converteix en una manera d'actuar que comença a fer-se general i que ens aboca cap a un marc on res és previsible i, per tant, poques són les actuacions a fer per afrontar un demà sota dubtes.

El marc referit comporta, en conseqüència, l'aparició d'extremismes, fruit de la mateixa frustració per la impotència d'uns líders sota mínims i amb poca capacitat de resposta. És evident que l'amalgama d'una classe política poc creïble i uns dirigents condicionats,

ens porta cap a un model sense ideologies, on el que prima és la mateixa capacitat de desqualificar el que s'ha fet, donant poques opcions per un futur que tampoc es coneix, però, això sí, oferint «noves cares» que, en tot cas, d'entrada només saben explicar el passat però poc aspiren a fer un missatge coherent per demà.

Tampoc podem oblidar el pes de les grans multinacionals, que des d'un segon nivell de protagonisme, marquen un camí «interessat», però a tenir en compte, com un eix més d'aquest fracàs de la política que es concre-

■ S'hauria de tornar als pactes que busquin el que uneix per sobre del que separa

tarà en una debilitat manifesta dels poders democràtics a l'hora de «controlar» uns mercats desbocats.

En definitiva, la dificultat que ens envolta, té poques fórmules per reconduir una situació que es va portant massa temps i, per tant, seria aconsellable, a uns i altres, tornar als grans pactes que busquin el que uneix per sobre del que separa, si realment es vol posar fre a un fracàs que crec que no ens podem permetre, seguir en la via actual només és garantia d'instabilitat en tots els aspectes.

EDITORIAL

La por a l'obertura d'uns nous cinemes a La Fira Centre Comercial

La previsible aprovació durant el ple d'avui de la cessió del local de l'Ajuntament a Merlin Properties, per tal que aquesta pugui tirar endavant uns nous cinemes al Centre Comercial La Fira, ha posat en alerta a les diverses entitats de comerciants de Reus. En un comunicat conjunt, sis de les associacions mostren el seu desacord amb què l'Ajuntament hagi de cedir a la promotora el local municipal ubicat a la planta superior de la Fira Centre Comercial. Els comerciants consideraven inadequat que s'hagi de cedir aquest emplaçament i creuen que la decisió hauria d'haver estat consensuada amb una part important del comerç. Els sis signants, que són les entitats Unió de Botiguers de Reus, CC El Pallol, Mercat Central, Mercat del Carrilet, Eix dels Passejos i Tomb de Reus, es postulen perquè, si ha d'arribar un operador de cinema, que aquest s'instal·li en l'espai que pertany a l'Ajuntament de la capital del Baix Camp, en referència als cinemes Lauren, tancats fa prop de dos anys. El sector comercial sempre ha tingut un pes i volgut ser partícip de les decisions de ciutat. La por pel risc que pot suposar obrir les sales de cinema al centre comercial, és comprensible. El comerç del centre ha hagut d'encaixar el tancament de botigues i tem ara un nou sotrac.

+ CONFIDENCIAL

Els Pericos de Tarragona

La Peña Pericos de Tarragona es van desplaçar per animar el seu equip a aconseguir els tres punts. «Pericos de Tarragona mai fallem!», asseguraven ahir al seu perfil de Twitter on publicaven imatges de la seva sortida.

diari
més
TARRAGONA
REUS
COSTA DAURADA

Edita:
Tamediaxa, S.A.
DL: T-1609/2001
issn: 1579-5659

Director General:
Carles Abelló

Directora: Sílvia Jiménez.
[redaccio@mestarragona.com]

Cap de publicitat:
Contxi Joan

Redacció: Carla Pomerol,
Carles Gosálbez, Vicente Izquierdo,
Mònica Pérez i Albert Sunyol.

Disseny editorial:
Carles Magrané

Especials: Anna Ferran.
Tancament: Mario López.

Cap de distribució:
Jaume Cañada

Fotografia:
Cristina Aguilar, Olívia Molet.

Edició de publicitat: Sara Sorando.

Distribució: Marta López.

Administració: Núria Clos.

Publicitat:
Maria Molleda, Mercè Ripoll,
Silvia Sanjuan i Jordi Font.

[publicitat@mestarragona.com]

Imprimeix: Indugraf Offset, S.A.

Manel de Falla, 12, baixos.
43005 TARRAGONA
977 21 11 54 Fax 977 23 68 83

C/Monterols, 36, 2n.
43201 REUS
977 32 78 43 Fax 977 59 07 47

www.diarimes.com - www.facebook.com/DiariMes

Distribució controlada:

Amb la col·laboració de:
 Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

CARTES

Avançar a Tarragona

El dijous dia 19 l'Associació de Veïns Tarragona Centre ens va presentar la revista informativa que, segons diuen, pretenen que sigui mensual, si és que hi ha prou contingut per a informar els socis i simpatitzants de nous projectes o notícies de com avancen els que ja estan engegats. La il·lusió que desprenen és tan gran que t'enganxa. És un servei

que fan a Tarragona perquè l'estimen i volen que sigui una ciutat on tothom s'hi trobi bé. Cada cop hi ha més unió entre associacions per millorar Tarragona. Un potencial tan gran que té i que desaprofitat. Continuaran reivindicant els projectes que diuen són necessaris per anar endavant i no perdre comba, com són recuperar el Banc d'Espanya, els espais públics, controlar el soroll nocturn

produït per manca de civisme, la neteja, racons oblidats, dignificar la terrassa del Palau de Congressos i moltes altres coses que ja han donat a conèixer en anteriors ocasions. Sempre atents a les propostes i peticions que els fan i sempre amb un somriure. És realment admirable l'ànim que mostren i les hores que hi dediquen. Enhorabona.
Mª Elisa Aragónés Domènech. Tarragona.